# Bertil och Asta Johansson

Utdrag ur Säffle-Tidningens serie Lördagsträffen 1975:

*Den 17 maj 1954 förändrades livet för Bertil Johansson, nu 63 år, Näsvägen, Säffle. Vid en olyckshändelse för snart 21 år sedan miste han synen. Han var sysselsatt med en grundsprängning i Botilsäter när olyckan hände. Efter olyckan har han varit helt blind. Han har inte ens ledsyn.*

*Trots sitt handikapp kunde han tillsammans med familjen sköta det jordbruk de då hade i Övergården i Botilsäter. 1962 sålde familjen gården och flyttade in till Säffle och köpte fastighet på Näsvägen.*

*Trots sitt handikapp siktar han fortfarande framåt. I sommar skall han bygga ett vinterbonat fritidshus mellan Övergården och Erserud i Botilsäter. Sedan många år tillbaka har han planerat för byggnationen. Han har, sedan han blev blind, rivit flera fastigheter i Säffle och virket har han sparat och omsorgsfullt lagt i lager i Botilsäter. Trots att han är blind har han omsorgsfullt planerat för den kommande byggnationen. Han har egenhändigt byggt en större redskapsbod och även borrat efter vatten.*

*En äldre fastighet vid Fogdegatan skulle rivas och Bertil Johansson åtog sig arbetet. Han har också rivit ett hus vid Bryggerigatan. Han skötte rivningen själv, från taket till grunden. Han hade hjälp med takbjälkarna men i övrigt skötte han allt själv. Hans hjälpmedel var kofot och såg.*

*Redan innan han blev blind och under tiden som lantbrukare sysslade han med rivningsarbete, han har rivit den gamla kvarnen i Kavarnbacken i Säffle.*

***Hur skall man som blind klara av ett så riskfyllt arbete?***

- *Det går bra bara man är försiktig. Svårast är att klättra högt. Man blir så osäker. Ett enda litet misstag kan vara ödesdigert, försäkrar Bertil Johansson.*
- *Visst blir det smällar ibland men det får man acceptera som blind. I varje fall om man vill syssla med byggnadsarbete.*

*Jag måste hela tiden planera arbetet. Annars råkar jag ut för obehagliga överraskningar.*

- *Egentligen borde jag ha sökt mig till blindskolan direkt efter olyckan, säger Bertil Johansson. Av olika skäl blev det inte av förrän 1967.*

Vid blindskolan i Kristinehamn har han i olika etapper klarat av olika kurser. Bl.a. en anpassningskurs och därefter utbildning i korgmakeri, borstbindning, käppteknik, blindskrift och maskinskrivning.

Vinter, kyla och snö avskyr Bertil Johansson. Då tvingas han vara inomhus och det är det värsta han vet. På sommaren vill han helst vara utomhus. Det var han van vid sedan han bodde på landet. Det är mycket av den orsaken han åtog sig rivningsarbete.

Några fritidsbekymmer har inte Bertil Johansson. Han har sysselsättning från morgon till kväll. Kiosken på Näsvägen är han också ägare till. Den sköts av barnens familjer.

Nu ser han fram mot sommaren. Då skall arbetet med fritidshuset i Botilsäter påbörjas”.